

Ми стоїмо, мов скеля, перед бурею, нас не здолає час і ворог злий.
Бо в наших жилах – кров народу вільного, в наших серцях – вогонь святий.

Василь Симоненко

Білоцерківська міськрайонна газета

Громадська ДУМКА

Виходить з 30 серпня 1990 р. № 32 (14444), 7 СЕРПНЯ 2026 р. Роздрібна ціна 10 грн. 00 коп.

Крізь біль і сльози – пам'ятаємо, чекаємо своїх

28 липня, в День вшанування пам'яті захисників і захисниць України, учасників добровольчих формувань та цивільних осіб, які були страчені, закатовані або загинули у російському полоні, на площі біля Білоцерківської міської ради відбувся особливо хвилюючий пам'ятний захід. Про нього написали колеги з пресслужби міської ради.

Саме в ніч із 28 на 29 липня 2022 року у Волноваській виправній колонії № 120 в окупованій Оленівці на Донеччині росіяни здійснили масове вбивство українських військовополонених, переважно оборонців Маріуполя, які за наказом українського військового командування вийшли з території заводу «Азовсталь» під гарантії збереження життя та подальшого обміну. Внаслідок цього теракту десятки українських захисників загинули, ще понад сотня зазнала поранень.

Тож о 9:00 білоцерківці долучилися до загальнонаціональної хвилини мовчання та виконання Державного Гімну України, вшанувавши пам'ять усіх українців, чий життя забрала російсько-українська війна, згадали всіх, хто не скорився ворогу, хто до останнього залишався вірним Україні, а також висловили сподівання на повернення додому кожного українського захисника і кожної цивільної людини, яка перебуває в полоні.

До земляків звернулися матері захисників «Азовсталі»: *Леся Крижешевська* – голова ініціативної групи родин полонених Білоцерківщини, депутат Білоцерківської міської ради, та *Ніна Глазкова*, син якої вже понад чотири роки перебуває в російському полоні. 29 липня 2022 року був найстрашнішим днем у їхньому житті, адже їхні сини тоді перебували саме в Оленівській колонії.

«Цей день закарбувався у пам'яті днем страшного болю. Отримавши цю жахливу новину, ми, рідні захисників «Азовсталі», які перебували в Оленівській виправній колонії, зібралися на цьому майдані. Ми обмінювалися якимись новинами, думками і весь час повторювали: «Господи, тільки не це!». Мій син пройшов полон у страшній Оленівській колонії. В ту ніч вони з побратимами почули страшні вибухи. А потім кілька годин тривав крик і стогін їхніх друзів, які були в тому страшному баракі. Наші хлопці одразу звернулися до наглядачів у надії допомогти своїм друзям, але ті лише посміхалися і лузали насіння.

Син повернувся, він був обміняний. Але він повернувся не для того, щоб забути, а щоб нести пам'ять про ту страшну ніч, про ті крики друзів. Він став знов до лав ЗСУ, щоб мститися за всіх своїх побратимів, які тоді загинули, які загинули в Маріуполі і гинуть зараз. Я вбачаю свою місію в тому, щоб боротися за всіх, хто зараз у полоні та вважається зниклим безвісти. Бажаю, щоб кожна українська мати дочекалася свого сина з полону – живого, неушкодженого, щоб усі мами знайшли своїх зниклих безвісти синів. Допки хоч один захисник перебуває в полоні або зниклий безвісти, ми будемо проводити наші акції, адже полон вбиває!» – зазначила Леся Крижешевська.

Ніна Глазкова пригадала, що того страшного дня дочекатися дзвінка від сина було неможливо, а хвилини очікування здавалися годинами. Але її син тоді передзвонив і запевнив, що все добре. На жаль, до цього часу він так і не повернувся з полону: «Він пройшов страшні торттури під час перебування в Оленівці, в Таганрозі, потім був Пермський край, потім – Вязьма Смоленської області. Зараз він незаконно засуджений за так званий тероризм. Сина вивезли дуже далеко – в Республіку Хакасія. Ми прагнемо, аби наші рідні повернулися додому, адже полон вбиває. Це страшні торттури, це переживання. Ми – голос наших дітей, рідних, батьків і чоловіків. Закликаємо всіх долучатися до таких акцій і дякуємо всім, хто нас підтримує. Слава Україні!»

Особливо зворушливим став виступ *Галини Круковської* – матері бійця 12-ї бригади спеціального призначення «Азов» Національної гвардії України Дмитра Круковського («Електрик»), який був закатований і загинув в Оленівській колонії. Від дня тієї трагедії минуло 4 роки, але її біль нікуди не зникає: «Дуже важко втрачати рідних, близьких, але найстрашніше горе, невимовний біль, невимовна втрата – коли втрачаєш своїх дітей. Мій син був у тому баракі під №200, він один із тих, хто загинув. Тієї ночі було вбито 53 Герої, понад 130 було поранено.

Обіймайте своїх дітей, кажіть їм щодня, як ви їх любите. Дуже важко, коли немає кому сказати: «Я тебе люблю», «Ти моє життя, ти моя надія». Наші Герої віддали життя за те, щоб ми краще жили. Віримо в Перемогу, в наших воїнів, в наших Героїв. Слава Україні!»

Під час заходу начальник відділення цивільно-військового співробітництва Білоцерківського районного територіального центру комплектування та соціальної підтримки капітан Олег Плузник вручив рідним полеглих захисників України державні та відомчі нагороди посмертно.

Нагрудним знаком «Комбатантський хрест» і нагрудним знаком «Честь та пам'ять» посмертно нагороджено солдата *Олександра Суханова*.

Відзнакою Міністра оборони України «Воєнний хрест» було посмертно нагороджено капітана *Леоніда Хавронюка*.

Орден «За мужність» посмертно нагородили: солдата *Віталія Семенюта*, солдата *Андрія Шекеру*, молодшого сержанта *Ростислава Ковалю*, солдата *Олександра Починка*, солдата *Руслана Титаренка*, солдата *Андрія Мельника*.

Медаллю «Захиснику Вітчизни» посмертно нагороджено солдата *Андрія Свістулу*.

Нагороди отримали рідні полеглих Героїв.

Одним із найсимволічніших моментів церемонії стало підняття Прапора Надії, який є символом підтримки українських військовополонених, безвісти зниклих та всіх, чия доля досі залишається невідомою.

Право підняти Прапор Надії було надано звільненому з російського полону військовослужбовцю *Богдану Пантюшенку* – танкісту 1-ї окремої танкової бригади, який провів у неволі майже п'ять років після боїв за Донецький аеропорт і був звільнений під час обміну в грудні 2019 року.

Під звуки духовного гімну України «Боже, великий, єдиний» біло-чорний Прапор Надії замайорів поруч із Державним Прапором України, прапором Європейського Союзу та прапором Білої Церкви. Він став нагадуванням про всіх українців, які ще чекають на повернення додому, та про спільний обов'язок держави й суспільства зробити все можливе, щоб кожен із них був звільнений.

УКРАЇНА ПАМ'ЯТАЄ. УКРАЇНА БОРЕТЬСЯ. УКРАЇНА ЧЕКАЄ СВОЇХ.

Тепер удома...

Звістка про загибель або зникнення безвісти рідної людини, війна, який захищав Батьківщину, стає найважчим випробуванням, найбільшим горем, яке ось уже який рік мусять пережити українці. Повернення додому на щиті бодай означає, що душі наших полеглих нарешті знайдуть спокій...

Солдат **Олександр Олександрович ДУБЧАК**, майстер відділення безпілотних ударних авіаційних комплексів батальйону безпілотних систем військової частини А 0536, загинув 23 липня під час виконання бойових завдань в районі Райгородка Краматорського району Донецької області.

Військовослужбовець роти вогневої підтримки аеромобільного батальйону військової частини А 4350, 33-річний **Дмитро Валерійович КАЛЕТИНСЬКИЙ**, був убитий росіянами 10 липня 2025 року.

Білоцерківець **Леонід Олександрович ПОМИНОВ**, 40-літній водій взводу бронетранспортерів штурмового батальйону військової частини А 4862, загинув 25 травня 2025 року, виконуючи бойове завдання поблизу Новоолександрівки Покровського району на Донеччині.

Поріг вічності переступив 56-річний **В'ячеслав Миколайович ПУШЕНКО**, оператор відділення логістичних безпілотних наземних комплексів батальйону матеріального забезпечення військової частини А 4900. Помер солдат 21 липня.

ДОЗЕМНИЙ УКЛІН НАШИМ ЗАХИСНИКАМ. ВІЧНА ЇМ ШАНА І ПАМ'ЯТЬ.

Люди нашого Терцентру

При народженні Бог кожному людину наділяє талантом. Хтось виявить його в науці, хтось – у творчості, інший володітиме організаторськими здібностями. Комусь був подарований голос і слух, але за роботою й вихованням дітей було не до співів. Хтось народився гумористом, та в житті так склалося, що було не до гумору. Дехто з дитинства займався інтелектуальним спортом і мріяв стати великим гротмейстером, але не склалося. Комусь було дане високе почуття прекрасного. Та не всім вдалося розвинути ці риси. Більшість клієнтів цього закладу – це люди, які пережили не завжди легкі часи, а тепер наступив, як кажуть, поважний вік. Діти виросли і роз'їхались. У більшості один з подружжя залишив свою половинку доживати віка самою в цьому світі. А тут ще ця проклята війна... Багато хто з клієнтів переживає це лихо вдруге. Але життя продовжується.

І, слава Богу, що в нашій громаді є Територіальний центр надання соціальних послуг ім. Петра Новотні, яким керує **Ірина Пантеліївна Дога** (на фото), заслужений працівник освіти України, депутат міської ради, член Золотого фонду Білої Церкви. Всю себе вона віддає створенню умов праці для працівників Центру і приділяє максимум уваги покращенню життя своїх клієнтів (а їх на обліку більше п'яти тисяч!).

Нагадаємо, що в цій установі діють чотири відділення: допомоги вдома; адресної і натуральної допомоги; надання соціальних послуг безхатькам і особам, звільненим з місць позбавлення волі й денного перебування. Саме в останньому клієнти мають можливість відновити залишені в минулому таланти й відкрити в собі те, що дуже довго було десь у глибині душі.

Отже, в Терцентрі працює університет III-го віку, де бажаючі клієнти вивчають іноземні мови, а російськомовні залюбки вивчають українську. Є танцювальні колективи. (Це потрібно бачити – як бабусі в 65+ і аж до 80 танцюють з барабанами! Або як виступають бабусі-зайчата!) А ще тут займаються йогою, проводяться майстер-класи, лекції з народознавства, діють театральна студія, хорові колективи й ансамблі, гуртки, клуби за інтересами. Вчать комп'ютерної грамоти, займаються скандинавською ходьбою, беруть участь у шахових та шашкових турнірах.

Продовження на стор. 2

Люди нашого Терцентру

Відтак клієнти, що перебувають на обліку, за короткий період змінюють свій погляд на життя. Вони стають молодшими й зовні, і стосовно культури спілкування – почуваються більш розкутими. Навіть ті, хто ніколи не стояв на сцені, тепер її не боїться. Люди охоче діляться своїми досвідом, здібностями й талантами. Вони зрозуміли, що не все втрачено.

Із захопленням хочу розповісти про **Ніну Заблоцьку**. Свого часу вона й не думала, що колись малюватиме, а її картини будуть на виставці. Але саме так і сталося! Як на мене, її твори можна було б поставити в один ряд з картинами деяких відомих наших художників. Крім того, вона учасниця танцювального колективу й театральної студії, і в неї прекрасно все виходить.

Віра Новицька в молоді роки виступала на сцені Київської обласної філармонії. А потім через сімейні обставини довелося про це забути. Нині ж її прекрасний, чарівний голос звучить для наших слухачів й зі сцени Територіального центру, й інших концертних майданчиків.

Людмила Апальонова, яка ніколи не розмовляла українською мовою, нині прекрасно нею володіє. Співає українських пісень. Читає зі сцени вірші українською. А також бере участь у виставах театральної студії.

А Ганна Зухар проявила неабиякі організаторські здібності. Ансамбль «Джерело» збирала по крупинці серед клієнток. Сама відшукала акомпаніатора. Шие костюми для учасників ансамблю, підбирає репертуар на українську тематику, читає зі сцени вірші, виконує соло, наразі вже й танцюристка! Її «Джерело» – частий гість в санаторії «Діброва», збирає донати для ЗСУ.

Тетяна Гапонова, в минулому посадовець, після всього пережитого знайшла відновлення саме в Терцентрі, у відділенні денного перебування. Тут вона отримала можливість насолодитися своїми вокальними та хореографічними талантами.

А Раїса Гура – прекрасна співачка й відмінний шахіст, у шахових турнірах вона завжди посідає призові місця.

Трішки старша за інших клієнток **Любов Дмитрівна Лимар** свого часу побувала

в багатьох регіонах сср і, звичайно, розмовляла тільки російською. Зараз цій мудрій талановитій жінці за дев'яносто, і вона пише вірші та читає їх українською мовою.

Її однолітка **Любов Афанасіївна Гольцева** працювала в Західній Україні вчителькою російської мови. А тепер пише й читає свої вірші українською. Вона закохана в поезію Ліни Костенко.

Ці прекрасні жінки шанованого віку заслуговують на високу повагу і слугують взірцем для своїх колежанок. Я низько їм вклоняюся, адже, попри всі негаразди цих буремних часів, вони вміють тримати себе у формі і з оптимізмом дивитися в майбутнє, вірити в Перемогу.

І ще хочу розповісти про клієнтку-ветерана нашого Територіального центру **Людмилу Броніславівну Передерій**, яка перебуває тут на обліку біля 30 років. Староста ансамблю «Берегиня», 26 років є учасницею ансамблю «Росичанка». Навіть після тяжкої травми Людмила Броніславівна не змогла не відвідувати Терцентр і полишити свої ансамблі. Як би їй важко не було, вона з допомогою своїх вірних друзів (двох паличок) приходять на репетиції і виступає разом з колегами на сцені. Це свідчить про те, що люди поважного віку, які прожили нелегке життя, вкладаючи в розбудову України свої сили й розум, тут почуваються потрібними, що їх тут завжди чекають, розуміють, що їм тут допоможуть. Ці люди – не тягар для сім'ї, а навпаки – діти і внуки пишаються своїми бабусями й дідусями.

Наш Центр опікується не тільки людьми поважного віку, а й молодими, які мають вади здоров'я. Серед них – дуже симпатичний, вихований, культурний, з високим інтелектом молодий чоловік, якого Бог наділив талантом і величезною силою волі. На жаль, має проблеми зі здоров'ям. Але разом з тим – і велике бажання бути комусь потрібним, дарувати добро. **Богдан Агеєв** бере участь в хорі й ансамблі, захоплюється поезією, виконує ролі у сценках, досягає успіхів і заслуговує поваги й любові. Зараз він зайнятий підготовкою постановки для театральної студії, яка працює у цьому відділенні.

Чому я говорю «Наш Терцентр»? Тому що я також його клієнтка і залюбки буваю на багатьох заходах, спілкуюся з іншими клієнтами і запевняю, що тут життя вирує. Це велика дружна сім'я, де можна отримати пораду, розраду, підтримку, навчитися багато чому корисному. Я познайомилася з багатьма близькими мені за духом людьми, дізналась багато цікавого про давно знайомих. Хочеться, щоб про них знали й інші, адже вони – жителі нашого міста, які заслуговують на щире повагу земляків.

Антоніна МАР'ЯНСЬКА

«Бувай здорова, доню. Шануйся»

Дуже відомий і популярний нині болгарський письменник Ґеорґі Господінов порівняв письменників з контрабандистами, мовляв, вони займаються однаковою справою – переміщують, передають щось дуже бажане, цінне, відсутнє, а то й заборонене іншим людям. Та на відміну від, приміром, контрабанди цигарками чи алкоголем, красне письменство пропонує «надлишковий багаж історій». Своїх і чужих. Саме на фоні такого художнього ракурсу сприйняття світу я взялася читати книжку ЛЕСІ ПОЛІЩУК.

Цю енергійну, креативну, іронічну, справедливую, до межі відверту, азартну і красиву молоду жінку в Білій Церкві, та й не тільки, знає величезна кількість людей. В її реактивному житті, крім двох синів-красенів, були і блогерство, й редакторство, і журналістська робота, й завідування бібліотечною системою, а паралельно з усіма цими заняттями протягом тривалого часу й неспинно Леся Поліщук не полишала (й не полишає) волонтерську роботу. Не знаю, що допомагає їй тримати планку так, що широчезна аудиторія її загалом любить, а ті, хто має претензії, інтуїтивно переважно не нариваються... Точніше – не знала. Поки не прочитала її книжечку. Тоненька, нема й двохсот сторінок, вона дивовижним чином відповіла ну майже на всі запитання.

«Дулицьке». Так вона назвала свою першу збірку оповідань. Саме тих історій, яких, вочевидь, у її схильній до творчого переосмислення душі назбиралося з надлишком. Оскільки вони нестримно просилися на світ, Леся спочатку їх розповідала на своїй сторінці у фейсбуці на радість численних підписників. І, як можна здогадатися з назви, під якою оповідання зрештою знайшли свій більш довговічний, аніж в соцмережі, притулок, їхніми героями стали жителі села Дулицького. Де мешкають тато й мама авторки, де досі живуть її дитячі спогади, де тримають хазяйство, люблять, сваряться, миряться, пліткують,

згадують, стомлюються, чудують, моляться, жартують, плачуть і підставляють плечі Перемозі її зворушливі, дивовижні, колоритні, мудрі, дещо дивакуваті й небезгрішні земляки.

У створенні багатьох оповідань Леся справді виступає трохи в ролі «контрабандистки» – вона отримала їх безплатно, від усієї душі переказаними їй татом, Василем Семеновичем. Він же – й герой низки оповідок. Авторці вдається якось ненав'язливо, наче жартома, але стовідсотково закохати в нього читача. Тож в полотні тої чи іншої історії проступає образ працюючого, впевненого, дотепного, дуже доброго чоловіка, якому до всього є діло, бо він у своєму селі – немов у власній хаті.

Об'єктом часом іронічних оповідань, героїнею, яку Леся м'яко, майже ніжно підкритує, виступає й мама, Ольга Василівна. В клопоті, у вічнихгородах, на кухні, в піклуванні про порядок (бо що люди скажуть?), у безмежній любові до внуків, вона встигає пожалітися і пожаліти, побуркотіти й завалити доньку харчами (щоб поправлялася). Хто з нас не впізнає в образі цієї жінки свою маму?!

А скільки насправді тепла відчувається поруч з іменами всіх оцих сільських бабів – Ганьки, Секлети й Одарки, Галі та Юльки, Єльки та Олюні; коли авторка розповідає просто смішну, чи веселу, чи кумедну, чи трохи й сумну бувальщину про вредного діда, гострих на язик або важких на руку жіночок та їхніх сляких-таких чоловіків.

Десь ви будете голосно сміятися, десь усміхатися чи знизувати плечима, чи киватимете головою, чи підніматимете погляд від сторінки й завмиратимете на якусь мить... І справа не тільки в сюжетах – вони дійсно класні. Справа ще й у неймовірному чутті ритму, динаміки, в яких ті сюжети розгортаються. В умінні авторки

лаконічно, влучно і разом з тим дуже видовишно змалювати історію. А ще респект за заголовки – короткі і в саме яблучко!

Окремо варто сказати, що Леся Поліщук майстерно передала наш рідний суржик (хай хтось його й зневажає, але він зробив з героїв тексту живих, впізнаваних людей). Її мова, як і думка, блискуча, точна, яскрава. І загалом книжечка здивувала і порадувала. Десь трошки навіть страшно: як сприймуть її земляки, які себе впізнають? Та, судячи з характерів, а також тепер вже більше знаючи про коріння, про знання, залишені в авторці старшими жінками роду, які давно у світі кращому, про її усвідомлення себе й потужної енергетики найближчих і найрідніших людей, які є її захистом, гадаю, боятися не треба. Досвід першої літературної «контрабанди» – щедрої передачі нам, спраглим на щире, світле, оптимістичне рідне слово, таких добрих історій можна вважати вдалим. Вітаю, Лесю!

Валентина ХРАБУСТ

**8 СЕРПНЯ СВІЙ ЮВІЛЕЙ – 90-РІЧЧЯ – ВІДЗНАЧАЄ
РАЇСА МЕФОДІЇВНА ЛОЛА!**

Роки летять, мов журавлі, у вирії.
Життя іде – його не зупинить.
Прийміть вітання наші щирі
У цю щасливу й неповторну мить.
Бажаєм Вам добра й тепла.
Хай буде достаток і гарні діла.
Хай Бог Вам силу й здоров'я дає,
Зозуля сто років нехай накує.

З повагою – сім'я Льотків:**Петро Іванович та Ольга Іванівна, сусіди, друзі, рідні****КОМУНАЛЬНЕ ПІДПРИЄМСТВО БІЛОЦЕРКІВСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ
«БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ ВАНТАЖНИЙ АВІАЦІЙНИЙ КОМПЛЕКС» (надалі – КП БМР «БВАК»)**

оголошує про намір передачі в оренду нежитлових приміщень та запрошує суб'єктів оціночної діяльності для проведення незалежної оцінки об'єктів для цілей оренди.

Мета проведення незалежної оцінки: визначення ринкової вартості об'єктів з метою передачі їх в оренду.

Об'єкти оцінки:

1. Нежитлова будівля – укриття для особового складу СБК літ. 4Б-1, загальною площею 80,3 кв. м, що розташована за адресою: Гайок, 4А, м. Біла Церква, Київська область.
2. Нежитлові приміщення кімн. № 96, 98, 99 другого поверху інженерного корпусу літ. У-4, загальною площею 51,1 кв. м, що розташовані за адресою: Гайок, 4А, м. Біла Церква, Київська область.

Дата оцінки: 31.07.2026 р. Замовник робіт: КП БМР «БВАК». Платник робіт: КП БМР «БВАК».

Очікувана найбільша ціна надання послуг з оцінки: нежитлові приміщення – 5000,00 грн.

Строк виконання робіт: не більше 5 календарних днів від дати підписання договору про надання послуг з оцінки майна. Вимоги до претендентів для проведення незалежної оцінки майна: наявність відповідної кваліфікації оцінювачів стосовно оцінки об'єкта оцінки, що має підтверджуватися чинними кваліфікаційними документами оцінювачів та свідоцтвами про реєстрацію в Державному реєстрі оцінювачів, виданими відповідно до чинного законодавства України; досвід суб'єкта оціночної діяльності у проведенні оцінки майна, зокрема подібного майна.

Документи подаються до 10.08.2026 р. за адресою: Гайок, 4А, м. Біла Церква, Київська обл., 09104. Телефон для довідок: 34-82-48.

Юрій АГАЛІЄВ, директор КП БМР «БВАК»**До уваги власників (користувачів) суміжних земельних ділянок
або уповноважених ними осіб**

14.08.2026 будуть проводитись роботи зі встановлення меж земельних ділянок на території Білоцерківського району Київської області:

О 9:00 – земельної ділянки для будівництва і обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд (присадибна ділянка), яка розташована по вул. Зарічна, 13, с. Поправка, гр. Базюченко Лесі Миколаївни.

О 10:00 – земельної ділянки для будівництва і обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд (присадибна ділянка), яка розташована по вул. 8 Березня, 4, с. Коженики, гр. Кучманюка Володимира Івановича.

Об 11:00 – земельної ділянки для будівництва і обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд (присадибна ділянка), яка розташована по вул. Набережна, 16, с. Черкас, гр. Лоgetко Людмили Сергіївни.

О 12:00 – земельної ділянки для городництва, площею 0,1049 га, яка розташована в с. Озерна, гр. Морозової Павліни Іванівни.

О 12:30 – земельної ділянки для городництва, площею 0,1090 га, яка розташована в с. Озерна, гр. Морозової Павліни Іванівни.

О 13:00 – земельної ділянки для городництва, площею 0,3541 га, яка розташована по вул. Надрична, с. Озерна, гр. Галаянта Володимира Станіславовича.

О 14:20 – земельної ділянки для будівництва і обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд (присадибна ділянка), яка розташована по пров. Київській, 22, м. Біла Церква, гр. Піскаленка Сергія Олександровича.

Контактна особа: Скорик М.А., 096-110-77-14.

Втрачене посвідчення дитини з багатодітної сім'ї, видане на ім'я **Мандзюк Ілля Веніамінович** 08.12.2010 року народження, **ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ.**

Втрачене посвідчення дитини з багатодітної сім'ї, видане на ім'я **Вовкотруб Михайло Андрійович**, **ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ.**

Втрачене посвідчення дитини з багатодітної сім'ї, видане на ім'я **Сидорця Олександра Олександровича**, **ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ.**

Втрачене посвідчення громадянина, який постійно проживає або постійно працює на території зони посиленого радіоекологічного контролю, категорії 4 серії В-П, № 673574, від 06.09.2002 року, видане Київською ОДА на ім'я **Савельєв Євгеній Володимирович**, **ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ.**

Втрачене свідоцтво про право власності на житло за адресою: смт Володарка, вул. Крупської, буд. № 39, видане приватизаційною комісією по приватизації житла 31 березня 2004 року, згідно з розпорядженням (наказом) від 31 березня 2004 року, № 1002, на **Салій Тетяну Анатоліївну, Твердак Анжелу Вікторівну та Салія Сергія Анатолійовича**, **ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ.**

Втрачене посвідчення дитини з багатодітної сім'ї, видане на ім'я **Чалої Анни Валентинівни**, 03.12.2013 року народження, **ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ.**

Втрачене посвідчення дитини з багатодітної сім'ї, видане на ім'я **Юшка Яромир Владиславович**, **ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ.**

ПРОДАЄТЬСЯ ХОЛОДИЛЬНИК INDESIT, висота 170 см, ширина 60 см, 2-камерний, по 3 полиці в кожній, морозилка знизу, дуже гарний стан, ціна 6500 грн.
Тел. 096-208-36-48 (Біла Церква).

НАТЯЖНІ СТЕЛІ

Замір безкоштовний.

Монтаж – один день.

Гарантія – 15 років.

068-155-8-122

**МИЛА І ГРАЙЛИВА “ДІВЧИНКА” (ЦУЦЕНЯТІ 4 МІСЯЦІ),
ЇСТЬ САМОСТІЙНО, СПІЛКУЄТЬСЯ З ЗАДОВОЛЕННЯМ
І ЧЕКАЄ НА ДОБРИХ ГОСПОДАРІВ.
Тел.: 068-101-85-21.**

КУПОН ДЛЯ БЕЗПЛАТНОГО ОГолошення

Назва рубрики

(куплю, продам, міняю, шукаю роботу...)

Текст оголошення

Телефон або адреса (друкуються в оголошенні)

**Рішення Білоцерківської міської ради від 23 липня 2026 року № 8817-91-VIII
«Про створення комісії з розгляду питань щодо порушень норм природоохоронного
законодавства України на території Білоцерківської міської територіальної громади»**

Розглянувши подання здійснюючого повноваження міського голови, секретаря міської ради Вовкотруба В.Г., відповідно до пункту 2 статті 26, частини 1 статті 42, статті 59 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», Закону України «Про охорону навколишнього природного середовища», з метою запобігання порушень норм природоохоронного законодавства України на території Білоцерківської міської територіальної громади, міська рада вирішила:

1. Створити комісію з розгляду питань щодо порушень норм природоохоронного законодавства України на території Білоцерківської міської територіальної громади та затвердити її склад згідно з додатком 1.
2. Затвердити Положення про роботу комісії з розгляду питань щодо порушень норм природоохоронного законодавства України на території Білоцерківської міської територіальної громади, згідно з додатком 2.
3. Визнати таким, що втратило чинність, рішення Білоцерківської міської ради від 30 січня 2025 року № 6804-69-VIII «Про створення комісії з розгляду питань щодо порушень норм природоохоронного законодавства України на території Білоцерківської міської територіальної громади».
4. Управлінню комунікації, інформаційної та цифрової політики Білоцерківської міської ради оприлюднити рішення в медіа.
5. Контроль за виконанням рішення покласти на постійну комісію з питань житлової політики, комунального господарства, природокористування, охорони довкілля та енергозбереження, водного та лісового господарства.

Володимир ВОВКОТРУБ, секретар міської ради

З додатками до рішення можна ознайомитися на офіційному сайті Білоцерківської міської ради.

Рішення виконавчого комітету Білоцерківської міської ради від 28 липня 2026 року № 533 «Про створення робочої групи з розроблення Місцевого плану управління відходами на території Білоцерківської міської територіальної громади до 2035 року»

Розглянувши пояснювальну записку департаменту житлово-комунального господарства Білоцерківської міської ради від 15 липня 2026 року № 3629, відповідно до підпунктів 6, 15 пункту а статті 30, частини 2 статті 42, частини 6 статті 59 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», Закону України «Про управління відходами», Порядку розроблення, погодження та затвердження місцевих планів управління відходами, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 05 вересня 2023 року № 947, на виконання Національної стратегії управління відходами в Україні до 2030 року, схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 08 листопада 2017 року № 820-р, Національного плану управління відходами до 2033 року, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 27 грудня 2024 року № 1353-р, та Програми охорони довкілля в Білоцерківській міській територіальній громаді на 2024-2026 роки, затвердженої рішенням Білоцерківської міської ради від 28 грудня 2023 року № 5009-49-VIII (із змінами), з метою забезпечення сталого управління відходами та зменшення негативного впливу відходів на довкілля та здоров'я населення Білоцерківської міської територіальної громади, виконавчий комітет міської ради вирішив:

1. Створити робочу групу з розроблення Місцевого плану управління відходами на території Білоцерківської міської територіальної громади до 2035 року та затвердити її склад згідно з додатком 1.
2. Затвердити Положення про робочу групу з розроблення Місцевого плану управління відходами на території Білоцерківської міської територіальної громади до 2035 року, згідно з додатком 2.
3. Визнати таким, що втратило чинність, рішення виконавчого комітету Білоцерківської міської ради від 27 серпня 2024 року № 672 «Про створення робочої групи з розроблення Місцевого плану управління відходами на території Білоцерківської міської територіальної громади до 2035 року» (із змінами).
4. Управлінню комунікації, інформаційної та цифрової політики Білоцерківської міської ради оприлюднити рішення в медіа.
5. Контроль за виконанням рішення покласти на заступника міського голови згідно з розподілом обов'язків.

Інна НОВОГРЕБЕЛЬСЬКА, перший заступник міського голови

З додатками до рішення можна ознайомитися на офіційному сайті Білоцерківської міської ради.

**Рішення виконавчого комітету Білоцерківської міської ради
від 28 липня 2026 року № 537 «Про встановлення тарифу на послуги
з перевезення пасажирів на міських автобусних маршрутах загального
користування Білоцерківської міської територіальної громади»**

Розглянувши пояснювальну записку відділу транспорту та зв'язку Білоцерківської міської ради від 29 червня 2026 року № 68, листи товариства з обмеженою відповідальністю «ТРАНССІТІ» від 09 березня 2026 року № 42, від 23 квітня 2026 року № 67, товариства з обмеженою відповідальністю «ПІТРАНС» від 09 березня 2026 року № 11, від 23 квітня 2026 року № 32, товариства з обмеженою відповідальністю «Білоцерківський автобусний парк» від 09 березня 2026 року № 40, від 19 березня 2026 року № 49, відповідно до частини другої статті 11 Закону України «Про автомобільний транспорт», підпункту 2 пункту а) статті 28, частини другої статті 42 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», наказу Міністерства транспорту та зв'язку України від 17 листопада 2009 року № 1175 «Про затвердження Методики розрахунку тарифів на послуги пасажирського автомобільного транспорту», зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 27 листопада 2009 року за № 1146/17162, рішення виконавчого комітету Білоцерківської міської ради від 10 березня 2026 року № 149 «Про внесення змін в додаток до рішення виконавчого комітету Білоцерківської міської ради від 25 листопада 2025 року № 873 «Про план діяльності виконавчого комітету Білоцерківської міської ради з підготовки проектів регуляторних актів на 2026 рік» (зі змінами), з метою приведення у відповідність розміру тарифу на послуги з перевезення пасажирів на міських автобусних маршрутах загального користування економічно обґрунтованим витратам, зважаючи на зростання вартості паливно-мастильних матеріалів та з метою забезпечення безперебійних, доступних, якісних і безпечних перевезень пасажирів громадським транспортом, виконавчий комітет міської ради вирішив:

1. Встановити тариф на послуги з перевезення пасажирів на міських автобусних маршрутах загального користування Білоцерківської міської територіальної громади за одну поїздку одного пасажирів в розмірі – 25,00 грн.
2. Це рішення набирає чинності з 29 липня 2026 року.
3. Визнати такими, що втратили чинність, рішення виконавчого комітету Білоцерківської міської ради від 08 жовтня 2024 року № 810 «Про встановлення тарифу на послуги з перевезення пасажирів на автобусних маршрутах загального користування» (зі змінами), від 31 березня 2026 року № 231 «Про встановлення тимчасового тарифу на послуги з перевезення пасажирів на міських автобусних маршрутах загального користування Білоцерківської міської територіальної громади».
4. Управлінню комунікації, інформаційної та цифрової політики Білоцерківської міської ради оприлюднити це рішення у медіа.
5. Контроль за виконанням рішення покласти на заступника міського голови згідно з розподілом обов'язків.

Інна НОВОГРЕБЕЛЬСЬКА, перший заступник міського голови

**Рішення виконавчого комітету Білоцерківської міської ради
від 28 липня 2026 року № 538 «Про встановлення тарифу на проїзд
у міському електричному транспорті в місті Біла Церква»**

Розглянувши пояснювальну записку відділу транспорту та зв'язку Білоцерківської міської ради від 29 червня 2026 року № 67, на підставі листа Комунального підприємства Білоцерківської міської ради «Тролейбусне управління» від 10 березня 2026 року № 97, відповідно до Закону України «Про міський електричний транспорт», підпункту 2 пункту а) статті 28, частини другої статті 42 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», наказу Міністерства інфраструктури України від 25 листопада 2013 року № 940 «Про затвердження Порядку формування тарифів на послуги міського електричного транспорту (трамвай, тролейбус)», з метою забезпечення економічно обґрунтованого рівня вартості перевезень і сталого функціонування Комунального підприємства Білоцерківської міської ради «Тролейбусне управління», виконавчий комітет міської ради вирішив:

1. Встановити тариф на проїзд у міському електричному транспорті в місті Біла Церква за одну поїздку одного пасажирів в розмірі – 12,00 грн.
2. Це рішення набирає чинності з 29 липня 2026 року.
3. Визнати такими, що втратили чинність, рішення виконавчого комітету міської ради від 15 січня 2019 року № 11 «Про тариф на проїзд у міському електричному транспорті», від 31 березня 2026 року № 232 «Про встановлення тимчасового тарифу на проїзд у міському електричному транспорті в місті Біла Церква».
4. Управлінню комунікації, інформаційної та цифрової політики Білоцерківської міської ради оприлюднити це рішення у медіа.
5. Контроль за виконанням рішення покласти на заступника міського голови згідно з розподілом обов'язків.

Інна НОВОГРЕБЕЛЬСЬКА, перший заступник міського голови

